

Î N C H E I E R E

22 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul societatea cu răspundere limitată „Insula Paradisului”, avocatul Cornieț Nicolae, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Insula Paradisului” împotriva lui Bogdan Valentin cu privire la încasarea datoriei,

c o n s t a t ă :

La 11 august 2015 societatea cu răspundere limitată „Insula Paradisului” (în continuare – SRL „Insula Paradisului”) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Bogdan Valentin cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 10 aprilie 2013 a încheiat cu Bogdan Valentin contractul de antrepriză nr.9, prin care s-a obligat să îndeplinească lucrări de reparații și construcția casei situate pe adresa mun. Bălți, str. Șalom Alehem nr.40, iar Bogdan Valentin fiind obligat să recepționeze lucrările prestate în volum total și să achite costul acestora

Menționează, că odată cu semnarea contractului respectiv a fost semnat și devizul local nr.10/10/12 pentru efectuarea lucrărilor de construcție și montare.

Consideră că și-a îndeplinit obligațiile potrivit condițiilor contractuale în termen, fapt confirmat prin actele de efectuare a lucrărilor nr.1, nr.2, nr.3 și nr.4.

Susține că la 17 martie 2014 a expediat în adresa pîrîtului o pretenție, prin care a solicitat achitarea sumei datorate în termen de 7 zile, însă nu a primit răspuns, iar la 29 martie 2014 a expediat actul de efectuare a lucrărilor și costul lucrărilor îndeplinite împreună cu cererea de a semna și de a achita datoria formată în legătură cu cheltuielile

suplimentare, dar la fel nu a primit răspuns.

Relevă că costul lucrărilor de construcție și montare potrivit actului de efectuare a lucrărilor constituie sumă totală de 819063 de lei.

Afirmă că Bogdan Valentin a achitat parțial costul lucrărilor efectuate în sumă de 493200 de lei, iar la moment datoria acestuia constituie în sumă de 325863 de lei.

Solicită încasarea din contul lui Bogdan Valentin a datoriei în sumă de 325863 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Florești din 21 octombrie 2015, rectificată prin încheierea Judecătorei Florești din 25 noiembrie 2015, s-a admis acțiunea, s-a încasat de la Bogdan Valentin în beneficiul SRL „Insula Paradisului” datoria în sumă de 325863 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 297,60 de lei. S-a încasat de la Bogdan Valentin în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 9775,89 de lei.

Prima instanță a reținut că, prin procesele-verbale de recepție a lucrărilor executate din 30 august 2013 se confirmă finisarea lucrărilor de montaj și construcție, potrivit contractului nr.9 din 10 aprilie 2013, în sumă de 515254 de lei, iar prin procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate din 30 octombrie 2013 se confirmă finisarea lucrărilor de montaj și construcție suplimentare în sumă de 303809 lei.

La fel, prima instanță a mai conchis că, Bogdan Valentin a achitat o parte din plata stabilită prin contractul nr.9 din 10 aprilie 2013, și anume suma de 484200 de lei.

Prima instanță a reținut că lucrările suplimentare au fost utile și necesare în scopul realizării obiectului contractului respectiv privind efectuarea reparației fațadei, iar pîrîtul la rîndul său, avînd obligațiile prevăzute de pct.4.1 din contractul nr.9 nu a achitat integral lucrările îndeplinite de reclamant, inclusiv cele suplimentare, nu a recepționat lucrările, nu a comunicat reclamantului alte informații și totodată nu și-a realizat drepturile prevăzute de pct.4.1 de a supraveghea mersul lucrărilor, de a înainta obiecții la calitatea și volumul lucrărilor îndeplinite de reclamant și de a rezilia sau rezoluționa contractul, din care considerent este ținut să plătească reclamantului datoria formată în urma executării lucrărilor prevăzute în contractul nr.9 în mărimea solicitată.

Ținînd cont că reclamantul a avut cîștig de cauză, prima instanță a ajuns la concluzia de a încasa de la pîrît în beneficiul reclamantului cheltuielile legate de examinarea cauzei, care constituie cheltuielile pentru citarea publică a pîrîtului și cheltuielile legate de transport, iar în contul statului – taxa de stat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de avocatul Corneliu Vrabie în interesele lui Bogdan Valentin, s-a casat hotărîrea Judecătorei Florești din 21 octombrie 2015 și s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a respins acțiunea, s-a încasat de la SRL „Insula Paradisului” în beneficiul lui Bogdan Valentin cheltuielile de judecată în sumă de 10332 de lei.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a reținut că Bogdan Valentin a achitat în beneficiul SRL „Inima Paradisului” cu titlu de plăți pentru lucrările executate, în temeiul contractului de antrepriză nr.9, în sumă totală de 646900 de lei.

Instanța de apel a constatat că suma solicitată de reclamant pentru a fi încasată din contul pîrîtului, în baza devizului local nr.10/10/12 de lucrări de finalizare adăugătoare în sumă de 303809 lei, procesului-verbal de recepție a lucrărilor executate pe 30 august 2013 în sumă de 515254 de lei și procesului-verbal adăugător de recepție a lucrărilor executate pe 30 octombrie 2013 în sumă de 303809 lei, nu poate fi imputată apelantului Bogdan Valentin, deoarece actele pe care reclamantul SRL „Insula Paradisului” le invocă, nu materializează un acord de voință dintre client și antreprenor și sunt apreciate

cu titlu de acte unilaterale întocmite de către antreprenor.

La fel, instanța de apel a stabilit că odată ce potrivit devizului local nr.10/10/12, valoarea lucrărilor care urmează a fi executate în baza contractului de antrepriză constituie 563294 de lei, iar apelantul Bogdan Valentin a achitat în beneficiul intimatului pentru lucrările executate în baza contractului respectiv suma totală de 646900 de lei, se constată o executare integrală din partea primului a obligațiilor de plată a lucrărilor executate de SRL „Insula Paradisului” în temeiul contractului de antrepriză nr. 9 din 10 aprilie 2013, iar ultimul nu a prezentat acte confirmative a faptului depășirii devizului de cheltuieli stabilit inițial de către părțile contractante.

Instanța de apel a reținut că Bogdan Valentin a suportat cheltuieli de asistență juridică în cuantum de 3000 de lei, care au fost necesare, reale și rezonabile și cheltuieli pentru plata taxei de stat în ordine de apel în mărime de 7332 de lei.

La 25 aprilie 2017, reprezentantul SRL „Insula Paradisului”, avocatul Cornieț Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt ale pricinii invocând că instanța de apel nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, probele fiind apreciate arbitrar.

Susține că la momentul examinării cauzei în ordine de apel, SRL „Insula Paradisului” se afla în proces de insolvabilitate, nefiind citat pentru ședința de judecată în apel.

Consideră că instanța de apel nu a elucidat faptul expedierii în adresa lui Bogdan Valentin a procesului-verbal adăugător de recepție a lucrărilor în conformitate cu art. 210 alin.(2) din Codul civil.

Susține că a expediat în adresa intimatului procesele-verbale de recepție finală a lucrărilor în conformitate cu art.220 din Codul civil.

Relevă că, Guțu V. și Danila G. s-au aflat în perioada 03 februarie – 17 februarie 2015 la intimat pentru îndeplinirea lucrărilor de electromontare, fiindu-le eliberate ordine de deplasare pe care au fost aplicate amprenta sigiliului intimatului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul reține că recursul a fost declarat în termen, deoarece deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017 (f.d. 146-151), a fost recepționată de recurent la 16 martie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS3118055153AR (f.d.154), iar recursul a fost expediat la 25 aprilie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe plic (f.d.162).

Potrivit art. 75 alin. (2) din Codul de procedură civilă procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiaari.

Art. 80 alin.(7) din Codul de procedură civilă prevede că împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat și certificat de avocat.

Conform art. 430 din codul de procedură civilă, sînt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces, precum și martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

În conformitate cu pct.8 din Hotărîrea Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar (în continuare – Hotărîrea Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013), împuternicirile avocatului și ale avocatului stagiar în procesul civil, stabilite

conform art.81 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, urmează a fi consemnate pe versoul mandatului sau, după caz, în procura întocmită la cererea clientului, în modul stabilit de lege. Dacă se întocmește o procură, avocatul sau avocatul stagiar va nota pe versoul mandatului textul “Conform procurii anexate” și va semna versoul mandatului în locul clientului. Împuternicirile avocatului sau ale avocatului stagiar stabilite în procură sînt valabile doar dacă aceasta se prezintă împreună cu mandatul.

Potrivit art. 25 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în baza cererii și a condițiilor indicate la alin.(2), instanța de insolvență este în drept să dispună, printr-o încheiere care poate fi atacată cu recurs de către debitor, ridicarea totală sau parțială a dreptului debitorului de a administra întreprinderea odată cu desemnarea unui administrator provizoriu, indicînd și condițiile de exercitare a conducerii debitorului de către acesta. Din momentul înlăturării debitorului de la administrarea întreprinderii, atribuțiile de administrare și de dispoziție sînt cedate administratorului provizoriu sub supravegherea instanței de insolvență.

Din materialele cauzei se atestă că, pe versoul mandatului seria MA nr.0802026 din 14 septembrie 201 eliberat de avocatul Cornieș Nicolae sunt indicate împuternicirile acestuia care urmează a fi efectuate din numele SRL „Insula Paradisului”, fiind semnat de directorul ultimei, Ciornîi Alexandr (f.d.53).

Colegiul reține că, potrivit încheierii Curții de Apel Bălți din 01 martie 2017 (f.d. 161), s-a dispus *inter alia*, desemnarea în calitate de lichidator al debitorului SRL „Insula Paradisului”, ÎI „Dogot Constantin” și înlăturarea membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Insula Paradisului” de la gestionarea întreprinderii.

Astfel, instanța de recurs menționează că exercitarea dreptului de recurs la Curtea Supremă de Justiție împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017 a fost valorificat de reprezentantul SRL „Insula Paradisului”, avocatul Cornieș Nicolae cu încălcarea exigențelor stabilite prin lege, or conform art.60 alin. (2) din Legea nr.1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, împuternicirile avocatului și ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidență. Conținutul, forma și modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.

Art.81 din Codul de procedură civilă stabilește instituția nulității împuternicirilor în cazul în care nu este indicat expres drepturile acordate reprezentantului.

La caz, lipsa mandatului semnat de lichidatorul ÎI „Dogot Constantin” în numele SRL „Insula Paradisului” nu investeste avocatul Cornieș Nicolae cu dreptul de a exercita calea de atac, or modul de oferire a împuternicirilor de reprezentare în procesul civil avocatului sunt inserate la art. 80 alin.(7) din Codul de procedură civilă, exigențe ce cad sub sancțiunea nulității.

Astfel, întru identificarea calității de reprezentant al SRL „Insula Paradisului” a avocatului Cornieș Nicolae, la momentul declarării recursului, Colegiul reține că, la materialele cauzei un mandat eliberat în conformitate cu art. 80 alin.(7) din Codul de procedură civilă, care ar confirma dreptul de a declara recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017, nu există, or legislația procedural-civilă impune persoanelor juridice de a-și susține poziția în instanța de judecată, de către angajații împuterniciți ai acestora sau de către avocați.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, avocatul Cornieș Nicolae nu a respectat exigențele legale prevăzute la art. 75 alin. (2) în raport cu art. 80

alin. (7) din Codul de procedură civilă și art. 60 alin.(2) din Legea cu privire la avocatură, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul SRL „Insula Paradisului”, avocatul Cornieț Nicolae, ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, pe motivul că persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În conformitate cu art. 431 alin.(2), art. 433 lit. c), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Insula Paradisului”, avocatul Cornieț Nicolae, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță